

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570807280.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Denne Erklæring, der blot bestyrkede min egen Følelse, trøstede mig virkelig. Istedet for at nedslaae mit Sind, har den skiænket mig en vis høitidelig Munterhed, som de ubehageligste Tilfælde og de smertefuldeste Lidelser ikke kunne nedbryde. Jeg er nu virkelig roligere, end jeg nogensinde før har været det. Jeg seer nu alt fra en ganske anden Synspunkt, og føler mig ikke saa meget paa Jorden, som i Verden, ikke saa meget i Tiden, som i Evigheden. Ethvert nyt Angreb af den Nerve-Krampe, jeg lider under, enhver nye Besvimelse, ethvert Stød af Skiebnen, som truer mig med Undergang, er mig ligegyldigt eller kierkomment. Det eeneste Haab - thi hint Redningsmiddel er umueligt, - er Døden; men dette Haab er vist; og sandelig! jo nøiere man stirrer derpaa jo skiønnere bliver det. Dag efter Dag - fra det Øieblik hun slog Sløret tilside og nærmede sig til mig - opdager jeg flere Yndigheder hos den frygtelige *Atropos*; hun er mig *Venus Urania* i Spidsen af falmende Gratier; og kun den eeneste Hersker, jeg lystrer, kan afholde mig fra, strax frievilligen at styrte mig i hendes Arme.